

лъжливо учение за Исуса Христа. Арий билъ чловѣкъ уменъ, начитанъ и водилъ строго Християнски животъ, и това спомогнало, та думитѣ му сж приемани отъ мнозина съ до- вѣрие. Веднѣжъ въ разговора си съ епископа на Александрийската черква — Алек- сандра, Арий изказалъ богохулно мнение за второто лице на св. Троица—Господа Исуса Христа. Епископътъ се потрудилъ да отк- лони Ария отъ това криво мнение, но той ос- таналъ непрѣклоненъ; по отпослѣ Арии оти- шълъ по-далечъ: това свое богохулно мне- ние той почналъ да проповѣдва явно и въ тия свои проповѣди той се осмѣлилъ да на- рича еретикъ самия епископъ. Тия негови проповѣди намѣрили послѣдователи между вѣрнитѣ, и отъ тамо спорътъ станалъ бу- ренъ. Въ него сж зели участие не само све- щенницитѣ, но и мирянитѣ, и това подиг- нало голѣма буря въ срѣдата на Алексан- дрийската черква. Тая буря родила смѣще- ния, и ерестъта почнала да се разпростра- нява все повече и повече. Отъ Александрий- ската черква ерестъта прѣминала въ другитѣ черкви, и злото станало, и голѣмо, и общо. Тогава всичкитѣ епископи помолили импе- ратора да свика съборъ, отъ всичкитѣ епис- копи и по-видни свещенници, та тѣ да рѣ- шатъ тоя споръ и да въдворятъ въ черк- вата миръ и тишина. Императорътъ се съгла- силъ на това прѣдложение и свикалъ такъвъ съборъ въ гр. Никея. Това е първия вселен- ский съборъ. На тоя съборъ сж били дошли